

PROLOG

Uvádím desku, ktrou dělám víc než rok.
Nyní to šlo doopravdy ztuha.
Jak cesta v plný polní, při níž bolí každej krok.
Třináctá deska není druhá.

Za ten rok mi párkrát volal věrný přítel šok.
Věru skvělé zdroje inspirace.
Turné, rally, muzikály... málem jsem se zcvok.
A bulvár hlásal Landa - emigrace.

Mesršmit je prosím pěkně jenom letadlo!
Nečiním tu žádnou propagaci.
Koho by to přece jenom stejně napadlo,
Úplně se v realitě ztrácí.

Nejprve k té bouračce, ta věřte byla slušná.
Řachnul jsem se až mi v hlavě kříslo.
Na koncertech vzápětí pak přišla chvíle krušná.
Neuměl jsem ani jedno číslo.

Jenže Bůh vymyslel monitor a tak mi seslal slova
A já si to doopravdy užil.
Jestli bude sloužit zdraví, stříhnem si to znova.
Promiňte mi, že jsem občas mlžil.

Nigredo je alchymický termín prosím vás.
Nesplet'te to, nejde o černochy.
Nenapište, že tu tvořím separaci ras.
A nevoltejte na mne ostrý hochy.

Po té šlupce brněla mě šest měsíců šiška.
Malinko jsem zapomínal slova.
Jenže já jsem mazanej, jak namazená liška,
už mi hlava taknějak maká znova. Celkem...

Na té nové desce je ten rok ukrutně znáti.
Všechno jsem tam namlel do veršů.
Je tam kus mý duše a to rukoudáním platí!
Vezu čerstvý žrádlo pro kritiku.

Pánové a dámy, prosím, do klidu se dejte
hudba není atomová puma.
Nasad'te si papuče a moc se nevztekejte.
Zpívá jenom vyholená guma.